

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljeno: 30.10.2020. 08:25 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/19-01/198	376-08	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-20-04	0	

d2572171

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sucu tog suda Ani Jurišić, te Zrinki Pivac zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, dana 28. listopada 2020. godine,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenjem rješenja tuženika Klasa: UP/I-344-08/19-02/207 urbroj: 376-04-19-5 od 30. rujna 2019. godine.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika Klasa: UP/I-344-08/19-02/207 urbroj: 376-04-19-5 od 30. rujna 2019. godine. odbačen je kao nedopušten zahtjev za rješavanje spora korisnika s davateljem poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene poštanske usluge u cijelosti.

Tužitelj u tužbi ističe kako se u obrazloženju osporenog rješenja navodi da ne može odlučivati o osnovanosti tužiteljevog zahtjeva za mirnim rješavanjem spora, jer da nema zakonskih pretpostavki za vođenje takvog postupka, iako je tužitelj sukladno čl.55. st.1. Zakona o poštanskim uslugama i prema pouci Povjerenstva za pritužbe potrošača pri od 28. lipnja 2019. godine, sasvim legitimno podnio tuženiku navedeni zahtjev. Da bi opravdao takvo svoje rješenje tuženik je čl.41. st.2. ZUP-a prisilno povezoao s odredbama Zakona o poštanskim uslugama a koje s njim nemaju nikakvu povezanost, jer se člankom 54.st.4 i st.5. Zakona o poštanskim uslugama odnosi na rokove donošenja odgovora]

i podnošenje prigovora povjerenstvu. Tužitelj ističe kako se čl.8. st.1. toč.8 Zakona o poštanskim uslugama odnosi na isključivu tuženikovu nadležnost za rješavanje svih sporova između davatelje poštanske usluge i korisnika poštanske usluge.

Obzirom na navedeno traži od suda da poništi osporeno rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, pri čemu je poštovano načelo zakonitosti iz čl. 5. Zakona o općem upravnom postupku, te načelo materijalne istine iz čl. 8. ZUP-a, pri čemu je osporena odluka obrazložena u skladu s odredbom čl. 98. st.5. ZUP-a. U konkretnom slučaju, iz dokumentacije koja prileži spisu neosporno proizlazi kako je zainteresirana osoba u odnosu na rješavanje prigovora/pritužbe postupila sukladno odredbi čl. 54. Zakona o poštanskim uslugama, budući da je tužitelj pritužbu povjerenstvu za pritužbe potrošača podnio 4. lipnja 2019. godine, a da je dopis službe za korisnike zaprimio 4. ožujka 2019., što znači da je isti podnio pritužbu izvan zakonskog roka od 30 dana propisanog odredbom čl. 54. st.5. Zakona o poštanskim uslugama, slijedom čega u konkretnom slučaju nisu ispunjene pretpostavke za pokretanje postupka.

Glede navoda tužitelja prema kojima je odluka tuženika nezakonita zato što se u konkretnom slučaju radilo o zahtjevu za mirno rješavanje spora, koji je tužitelj podnio sukladno odredbi čl. 55. st.1 Zakona o poštanskim uslugama i kojeg je tuženik morao riješiti sukladno odredbi čl. 8. st.1. toč. 8 Zakona o poštanskim uslugama, ističe kako je potpuno neutemeljen. Naime, tužitelj je podnio zahtjev za rješavanje spora sukladno odredbama čl. 55. st.1, te isti nije zahtijevao mirno rješavanje spora, te je tuženik prilikom utvrđivanja ispunjenosti procesnih pretpostavki zaprimljenog zahtjeva, sukladno odredbama Zakona o poštanskim uslugama, utvrdio kako iste nisu ispunjene, zbog čega je zahtjev korisnika odbacio kao nedopušten.

Budući da je tužitelj podnio pritužbu izvan zakonskog roka koji je propisan za podnošenje iste, tuženik je zaključio kako nisu ispunjene zakonske pretpostavke za pokretanjem postupka, pri čemu posebno napominje kako tužitelj nije postavio zahtjev za mirno rješavanje spora.

Predlaže odbiti tužbu kao neosnovanu.

S obzirom na sadržaj tužbe i činjenicu da stranke izričito ne zahtijevaju održavanje rasprave, to je primjenom odredbe članka 36. stavak 1. točka 4. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, br. 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17; dalje ZUS), odlučeno spor riješiti bez rasprave.

Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu u kojem je doneseno osporeno rješenje. Stranke nisu imale drugih dokaznih prijedloga.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, ovaj Sud ocjenjuje da tužba tužitelja nije osnovana.

Odredom članka 54. stavkom 1. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje ZPU) propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje poštanske pošiljke ili u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

Stavkom 2., istog članka, propisano je da u slučaju oštećenja ili umanjenja sadržaja poštanske pošiljke primatelj ili druga ovlaštena osoba mora podnijeti prigovor odmah pri uručanju poštanske pošiljke.

Stavkom 4., istog članka, propisano je da je davatelj poštanskih usluga obvezan dostaviti pisani odgovor korisniku poštanskih usluga o utemeljenosti podnesenog prigovora u roku od najviše 30 dana od dana zaprimanja prigovora u unutarnjem prometu, odnosno u roku od najviše 60 dana od dana zaprimanja prigovora u međunarodnom prometu.

Stavkom 5. istog članka, je propisano da na pisani odgovor davatelja poštanskih usluga korisnik poštanskih usluga ima pravo podnijeti pritužbu (reklamaciju) povjerenstvu za pritužbe potrošača pri davatelju poštanskih usluga u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora. Povjerenstvo za pritužbe potrošača davatelja poštanskih usluga obvezno je

dostaviti pisani odgovor korisniku poštanskih usluga u roku od 30 dana od dana zaprimanja njegove pritužbe.

Članak 55. ZPU-a sadrži odredbe o rješavanje sporova između korisnika i davatelja poštanskih usluga pa je tako stavkom 1., istog članka, propisano da slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Stavkom 2., istog članka, je propisano da Agencija po službenoj dužnosti pazi na svoju stvarnu nadležnost tijekom cijelog postupka rješavanja spora iz stavka 1. ovoga članka. Ako korisnik poštanskih usluga u postupku rješavanja tog spora zbog iste činjenične i pravne osnove podnese tužbu nadležnom sudu, obustavlja se postupak rješavanja spora pred Agencijom.

Predmet ovog upravnog spora je zahtjev tužitelja radi rješavanja spora između korisnika poštanskih usluga, ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga

u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene poštanske usluge u cijelosti u skladu s odredbama Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13, 78/15; dalje: ZPU).

Uvidom u spis predmeta utvrđeno je kako je navedeni prigovor tužitelja glede dostave preporučene pošiljke odbijen kao neosnovan s obrazloženjem da se radilo o običnoj preporučenoj pošiljci za koju nije obvezna druga dostava, već se ista ukoliko je primatelj ne podigne u poštanskom uredu, nakon isteka roka od dana vraća pošiljatelju. Tužitelj se potom, 4. lipnja 2019. godine obraća Povjerenstvu za pritužbe pri

koje u zakonskom roku odgovorom broj DP-07-021576/19 od 28. lipnja 2019 pritužbu tužitelja odbacuje kao nepravovremenu, budući da je ista podnesena izvan roka od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora službe za korisnike. Tužitelj je navedenim odgovorom upućen da u slučaju neslaganja s istim, može podnijeti zahtjev Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti u roku od 30 dana od dana primitka odgovora. Tužitelj se u navedenom roku obratio tuženiku zahtjevom za rješavanje spora.

Odlučujući o zahtjevu tužitelja, tuženik je, ovdje osporenim rješenjem Klasa: UP/I-344-08/19-02/207 urbroj: 376-04-19-5 od 30. rujna 2019. godine, zahtjev tužitelja odbacio kao nedopušten zahtjev pozivom na odredbu čl. 54. i 55. ZPU- s obrazloženjem da zainteresirana osoba nije u konkretnom slučaju odlučila o meritumu povodom prigovora tužitelja, pa da stoga ne postoji osnova za odlučivanje u bitnome o predmetnom prigovoru za rješavanje spora korisnika i davatelja usluga.

Po ocjeni ovog suda pogrešno je tuženik postupio kada je odbacio prigovor tužitelja kao nedopušten. Naime, tužitelj je odgovorom Povjerenstva za pritužbe a kojim je njegova pritužba odbačena kao nepravodobna, upućen da u slučaju neslaganja s navedenim odgovorom može podnijeti zahtjev tuženiku za rješavanje spora, a što je tužitelj i učinio. Pritom se napominje tuženiku da je, obzirom na sadržaj odgovora Povjerenstva za pritužbe, spor upravo oko toga da li je pritužba tužitelja pravodobna (jer je ista odbačena kao nepravodobna od strane povjerenstva) pa je upravo na tu okolnost i tužitelj upućen na podnošenje zahtjeva tuženiku.

Stoga, nipošto tuženik nije imao osnova odbaciti zahtjev tužitelja s obrazloženjem da o prigovoru nije odlučeno meritorno.

Naime, ako se uzme u obzir prethodno citirana odredba čl. 55. ZPU-a kojom je u stavku 1. propisano u slučaju spora između korisnika i davatelja usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovog zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za

pritužbe potrošača iz čl. 54. st.5. Zakona, to je jasno da stilizacija ove odredbe predviđa postojanje spora između korisnika i davatelja usluge glede rješavanja prigovora, bez da se istom specificira na koji način je korisnik odlučio o prigovoru korisnika usluge, dakle bez obzira na to da li je o prigovoru odlučeno meritorno ili ne. Obzirom na navedeno, ovaj sud drži da je u situaciji kada nedvojbeno između korisnika i davatelja usluge postoji spor u vezi s rješavanjem prigovora iz čl. 54.ZPU-a, tuženik nije mogao zahtjev tužitelja za rješavanje spora odbaciti kao nedopušten iz razloga zbog kojih se pozvao u osporenom rješenju jer za to nema uporišta u odredbama čl. 54. i 55. ZPU-a.

Međutim, obzirom da je prethodno rečeno kako je odgovorom Povjerenstva za pritužbe determiniran predmet spora između korisnika i davatelja usluge na pitanje pravovremenosti pritužbe, te budući da je tuženik ispravno u obrazloženju ovdje osporenog rješenja ustvrdio da je pritužba tužitelja uistinu nepravovremena (s čime se slaže i ovaj sud, budući da je uvidom u spis utvrđeno da je tužitelj odluku službe za korisnike povodom svog prigovora zaprimio 4. ožujka 2019, a da je pritužbu Povjerenstvu uputio elektronskim putem 4. lipnja 2019. godine), to time što je tuženik odbacio zahtjev tužitelja, umjesto da ga je odbio, po ocjeni ovog suda nije povrijedio zakon na štetu tužitelja.

Obzirom na navedeno, sud je odbio zahtjev tužitelja kao neosnovan i riješio kao u izreci.

U Splitu 28. listopada 2020. godine

SUTKINJA

Ana Jurišić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana dostave, koja se podnosi ovome sudu, u 4 primjerka, a o njoj odlučuje Visoki upravni sud Republike Hrvatske.

Za točnost otpavka-ovlaštenu službenik

